

М. К. Царенко, М. С. Корнійчук

Землеробства Інститут НААНУ



ЗЕМЛЕРОБСТВА Інститут НААНУ – науково-дослідна установа, що вивчає проблеми [землеробства](#). Засн. 1897 у Києві як Центр. агрохім. лаб. цукрозаводчиків, реорганіз. 1900 в агрохім. лаб. Київ. товариства с. господарства і с.-г. промисловості. Від 1914 – Київ. крайова насіннева станція, від 1928 – Укр. НДІ агрохімії і ґрунтознавства, від 1935 – Укр. НДІ соціаліст. землеробства, від 1956 – Укр. НДІ землеробства, від 1991 – сучасна назва. Від 2006 має статус ННЦ. Від 1970 – у с. Чабани (нині смт Києво-Святошин. р-ну Київ. обл.). У структурі Інституту – 29 відділів та лаб., об'єднаних у 3 відділ. (систем землеробства і родючості ґрунтів; технологій вирощування зерн., зернобобових, круп'яних і корм. культур; селекції і насінництва с.-г. культур). Наук.-вироб. базу складають Київ. (с. Литвинівка Вишгород. р-ну) та Панфіл. (Яготин. р-ну Київ. обл.) дослідні станції з дослід. господарствами, а також дослідне госп-во «Чабани». Осн. напрями наук. діяльності: розроблення наук. основ і принципів удосконалення систем землеробства з урахуванням природно-клімат., екол. та соц.-екон. особливостей осн. зон і регіонів, екологічно збалансованих й економічно виправданих інтенсив. технологій вирощування зерн., зернобобових, круп'яних, олій. і корм. культур; обґрунтування методол. основ системи сталого землекористування сільс. територій, збереження й відновлення природ. ресурсів за умов трансформації земель. відносин; вирішення концептуал. питань землеробства в контексті глобал. змін клімату. Науковці Інституту створили карти ґрунтів окремих р-нів (1917) та України в цілому (1949); запропонували наук. підходи до використання добрив і меліорантів, модель ґрунтозахис. системи землеробства з контурно-меліорат. облаштуванням території; розробили наук. основи розширеного відтворення родючості осн. типів ґрунтів, зонал. системи сівозмін, обробітку ґрунту та боротьби з бур'янами, системи землеробства на осушених землях і рац. використання природ. корм. угідь. В Інституті виведено понад 120 сортів і гібридів с.-г. культур, зокрема пшениці озимої Поліська 70, 90, Артеміда, Столична, ярої – Рання 93, Недра; жита озимого – Київське 93, Інтенсивне 95; гречки – Українка, Антарія, Оранта; проса – Київське 87, 96, Омріяне; кукурудзи – Говерла, Депутат, Буг, Смотрич; люпину – Володимир,

Вересневий, Дієта, Обрій, Бурштин; ріпаку озимого – Сенатор, Чемпіон, ярого – Магнат; конюшини – Маруся, Полянка; люцерни – Ольга, Ярославна. Нині працюють 377 н. с., з них – 2 академік і 1 чл.-кор. УААН, 19 д-рів, 94 канд. н. Серед відомих вчених – [П. Дмитренко](#), [О. Душечкін](#), В. Лебедев, [М. Корнійчук](#), А. Малієнко, Г. Мазур, В. Михайлов, В. Сайко, О. Тараріко, Л. Тараненко, І. Яшовський. Видає міжвід. темат. наук. зб. «Землеробство» (від 1964) та «Збірник наукових праць Інституту землеробства УААН» (від 1997). Перший дир. – П. Сльозкін (1897–1900), нині – М. Ткаченко (від 2021).

Бібліографічний опис:

Землеробства Інститут НААНУ / М. К. Царенко, М. С. Корнійчук // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-15958>. – Останнє поновлення : 30 січ. 2024.

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).